

Albertina Andersson.
Född 1857 i Sjöbo. 1910 i Sjöbo.

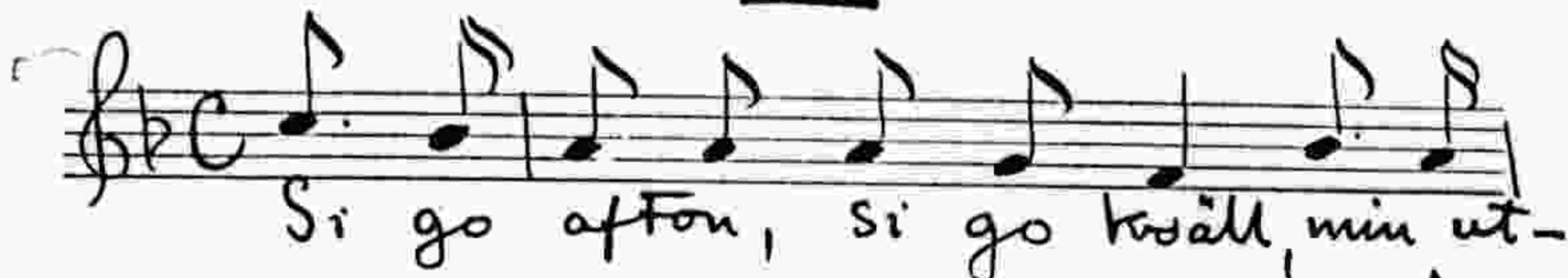
Albertina Anderssons visor.

Albertina Andersson, älderdoms-
hemmet, Strängnas, 75 år. Följan-
de visor har hon lärt i barndomen
(vid omkring tio års ålder) på
Säby hängård, ^{Aspo socken} (ägare baron Wrangel),
där hon var förstädötter hos träd-
gårdsmästaren.

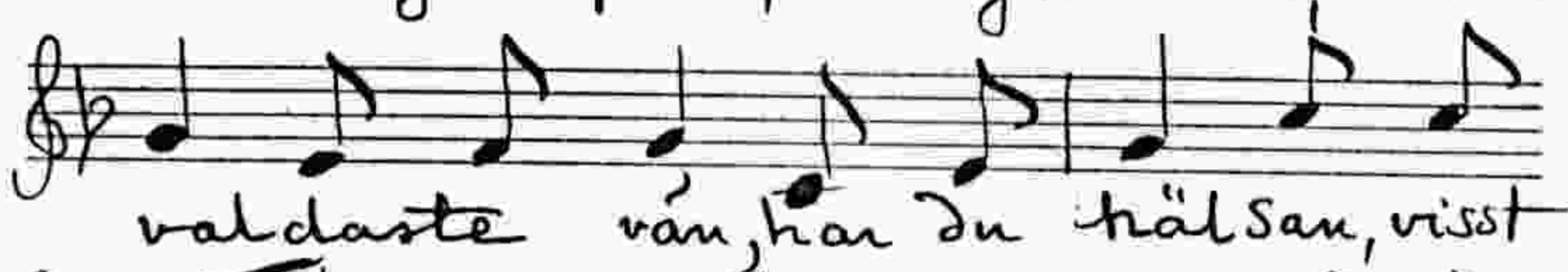
⊗ F. 1854

Si go afton, si go kväll! (36)

v. 1

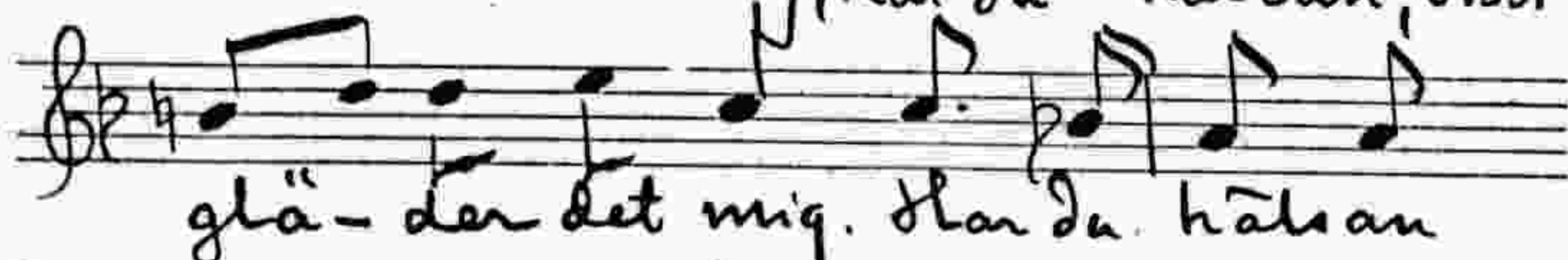
Si go afton, si go kväll min ut-

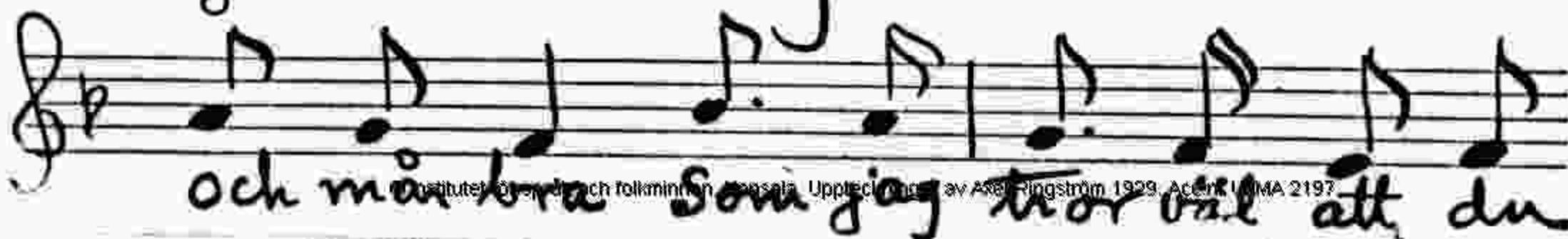
valdaste vän, har du hälsan, visst

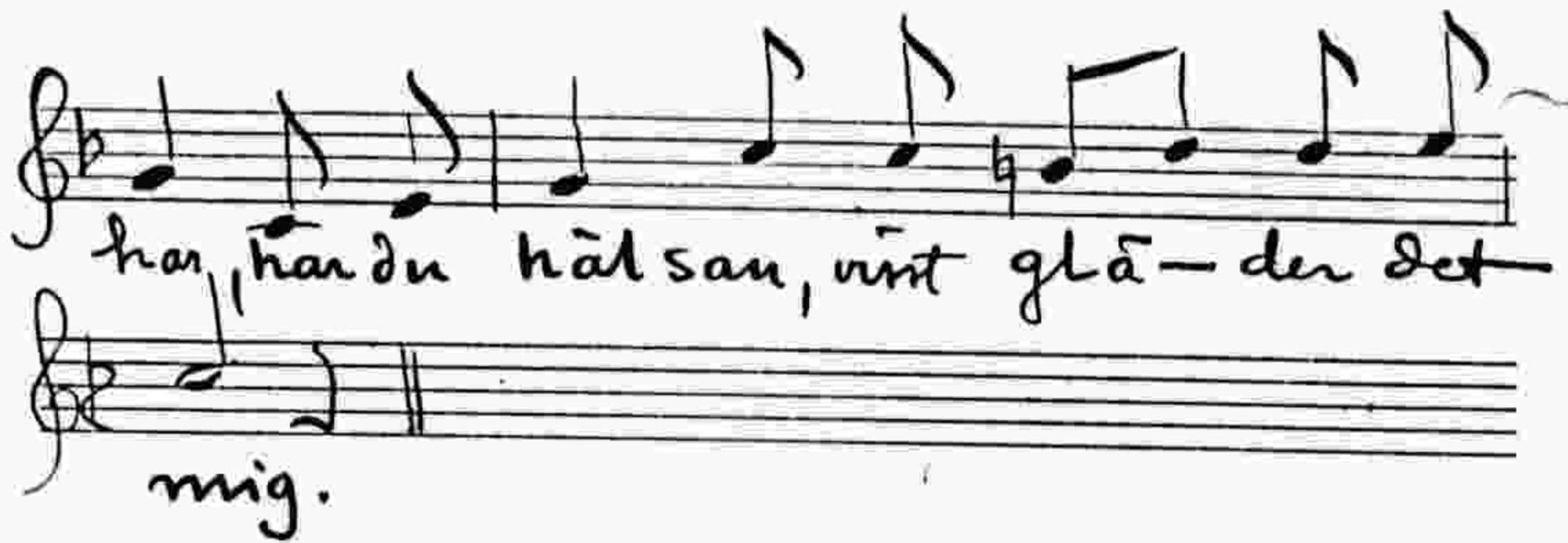
ro- är det mig, har du hälsan, visst

glä- der det mig. Har du hälsan

och mån bra Som jag tror väl att du

han, han du hälsan, vint glä-der det
mig.

v. 2.

37

Här du silver här du gull, här du

kistorna, full, här du pengar, visst

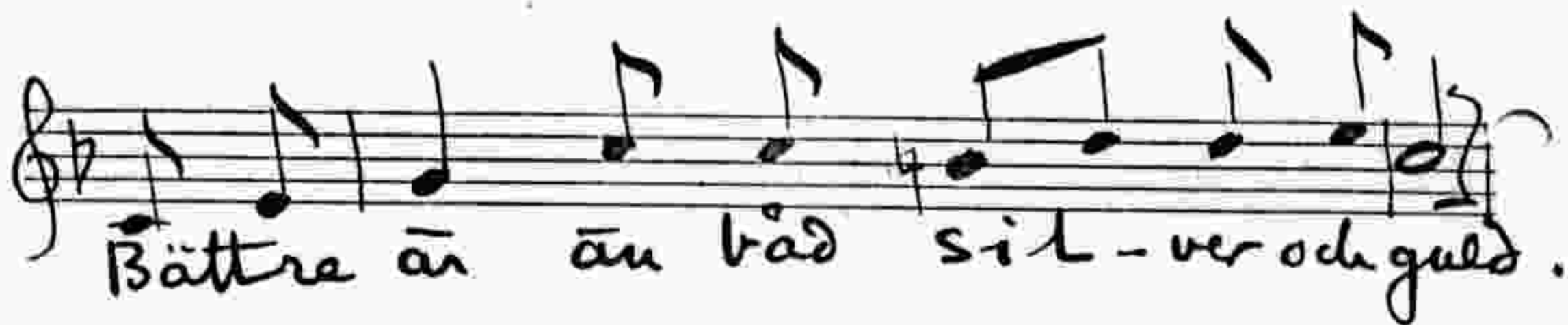
ro — ar det mig, här du pengar, visst

glä — der det mig. Ett förnöjsamt

Sinn det är rike — domen min

Bättre än än vad sil-ver och guld.

v. 3

Första måne och sol falla

neder på vår jord, förrän jag går

ifrån mina ord, förrän jag går

ifrån mina ord, första sjöar och

land blivit toftra) som en sand

⊗ Noterna inom () sjöngas icke av Albertus Aulastrom.

förrän jag tager mig någon ann.

The image shows a single staff of handwritten musical notation in treble clef with a key signature of one sharp (F#). The melody consists of the following notes: G4 (quarter), A4 (quarter), B4 (quarter), C5 (quarter), D5 (quarter), E5 (quarter), F#5 (quarter), G5 (quarter), A5 (quarter), B5 (quarter), C6 (quarter), and D6 (quarter). The lyrics "förrän jag tager mig någon ann." are written in cursive below the staff. The rest of the page contains four empty musical staves.

Si go afton, si go kväll! (39)

v. 1

Si go afton, si go kväll, min utvaldaste vän,
har du hälsan, visst roar det mig,
har du hälsan, visst gläder det mig.
Har du hälsan och må bra
Se u jip tror att du har,
har du hälsan, visst gläder det mig!

v. 2

Har du silver, har du gull,
har du kistorna full,
har du pengar, visst roar det mig,
har du pengar, visst gläder det mig.
Ett förnöjsamt sinn
det är rikedomer min,
litro är än både silver och gull.

v. 3.

För ska måne och sol
falla neder på vår jord
förrän jip går från mina ord,
förrän jip går från mina ord!
För ska sjöar och land
bliva lösa som en sand
förrän jip fager mig någon annu.

(Upt. i mas (2 2 2))

En sjöman promenerade

40

v. 1.

En sjöman promene - ra -

de u - ti en äng så grön, ja, ja!

Där mötte han en jungfru så

fager och så skön, tjo hei, sjuu

hopp taler raka talle, så fager och så skön

v 2.

Vill du med mig trolova dig i denna
gröna äng, ja, ja, så ska vi bryta fikon -
löv och bädda oss en sång, Tjo hej, Sjung
hoppfallet allellallala, och bädda oss en sång.

v. 1

in sjöman promenerade uti en ång så grön,

ja, ja!

Där mötte han en jungfru så fager och så skön,
ljohesjungkoppfaller allihanda, så fager och så skön.

v. 2

Vill du med mig trolova dig i denna gröna ång,
— — — !

Så ska vi bryta fikentör och bädda oss en säng,
— — — , och bädda oss en säng ? "

v. 3.

Ack, nej min hjärtans käraste, jag är för ung därtill,

ja, ja!

att sätta tro till gossar, de bara narvas ill,
— — — , de bara narvas ill.

v. 4.

Men strax blev sängen bäddad och blommor ströddari,
— — — !

Å suvo de tillsammans, som äkte skulle bli,
— — — , som äkte skulle bli.

På morgon, när de vaknade, då blåste foglig vind,
 - - - !
 - - - - - , men då var blomman borta från sköna jungfrus kind,
 - - - - - , från sköna jungfrus kind.

v. 6.

(...) och lade ut från Land,
 o' ensam i sin svärta stad jungfrun kvar på strand.

(Uppst. i mars 1929.

Sjungers av Albertina Andersson, äldre-
 hemmet, Strängnäs. Albertina nu 79 år.
 Albertina berättade sig visan vid omt. 10
 års ålder, då hon var fosterbarn hos
 trädgårdsmästaren på Säby herrgård,
 Aspö, baron Wrangel)

O, tysta ensamhet.

(Olof v. Dahlin)

43

O tysta ensamhet; var skall jag
nåjen finna? Bländ sorg, som ingen
vet skall mina dar förrinna. En
börda tung som sten mig trycker var jag
går. Bländ tusen finnskrift en, som kärlek

Handwritten musical notation on a single staff. The notation includes a treble clef, a quarter note on G4, a quarter note on A4, a quarter note on B4, and a quarter note on C5. The lyrics 'rätt förstår' are written below the notes. The staff ends with a double bar line.

O, tysta ensamhet,
 var skall jag nöjen finna?
 Bland sorg, som ingen vet
 skall mina dar förrinna.
 En börda, tung som sten
 mig möter[⊗] var jag går.
 Bland tusen finnas knappt en,
 som kärlek rätt förstår.

Emellan dig och mig,
 där fändes upp en låga,
 där fändes upp en eld,
 som varit en daglig plåga.
 Hur jag skall dämpa den
 vet jag alls ingen råd.
 Jag suckar till min grav,
 om jag dig ej kan få.

⊗ Ev. "trycker",

Det stod ett litet lamman
 uppå en brauter klippra,
 då kom en falsker räv (ulv),
 när lammet ville dricka,
 och se, det tragus lamman
 i ulven blev bedra't.
 Alltså är gossars lag
 att narra flickor smart.

v. 4.

Här jag dig aldrig sett,
 visst har jag lycklig varit,
 men dina ögon blå
 de hava mig bedragit.
 Och från min födslostund
 allt intill denna tid
 har jag ej annat tänkt
 än du skull' bli min vän.

(Uppt. i mars 1929. Albertina Andersson,
 älderderushemmet, Strängnäs, 79 år.)

Visan hörd för 60-65 år sedan på Saby hem-
 gård, Aspö, baron Wrangel)

En gång, när du mister mej.

En gång, när du mister mej, vem får du
 då, som roar dej? Jag har många
 vänner, som du inte känner.
 Nog får jag den, som roar mej!

Det var en vacker jannaridag.

Det var en vacker jann - ar - i

dag - Jag var tro - löva med min

lilla vän. Jag aldrig haft så roligt

någon gång. Jag dansa - de - ja

hela natten lång

Det var en vacker jannari dag

v. 1

Det var en vacker jannari dag
 di jag tylovarad med min lilla vän ☉,
 jag aldrig haft så roligt någon gång.
 jag dansade, ja, hela natten lång.

v. 2

Och flickan grät oh bad mig stanna kvar,
 men allt för svap för henne (då jag var
 jag skulle ut på stora ocean
 Herallanla, ter allanlallanla ☉☉

v. 3

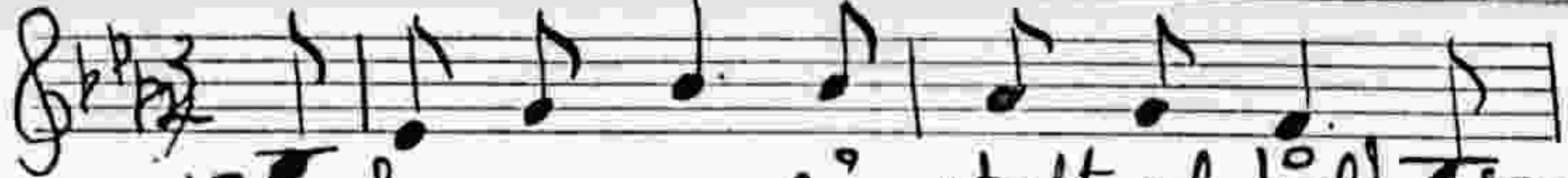
Jag fick ett brev med svart försegling på
 boken Kan ni tänka er, hurdan jag blev!
 ja, uti detta brevet stod så här:
 Min vän är död oh jag har ingen kär!

☉ Albertina sjunger uventlig text. Har möjligen varit:
 jag var ... (etc)
 ☉ Tutet omkväde. Albertina har bara gjort
 versraden

En herremann så stolt och våld

49

En herremann så stolt och våld, som
åg de tunnor guld och flere kvinnor
i sitt våld fick se en flicka huld bland
parkens stammar ensam gå och
få - ja - de till henne se

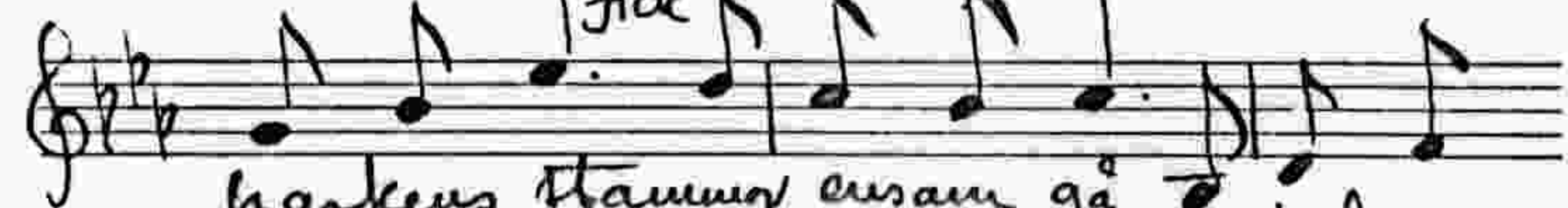
En herremann så stolt och våld, som

ägde tunnarguld och flere hemman

i sitt vald fick se en flicka huld bland

parkens stammar ensam gå och tala -

de till henne så :

En herremann så stolt och våld

v. 1

En herremann så stolt och våld,⁽⁵⁰⁾
som ägde tunnor guld
och flere hermmän; sitt våld
fick se en flicka huld
bland parkens stammar ensam gå
och talade till henne så:

v. 2.

Mitt vackra barn, vad heter du,
o, säg, ditt lyva namn.
O, sätt dig vid min sida nu
i skogens blomsterfann.
Vi vilja snakkas vid en stund
förtroligt här i ensig lund

v. 3

Ack, nej, jip får ej dröja här,
ty dagens sol snart nedergår,
och jip skall plocka bär

i korgen, som jip fått av mor
som väntande i hyddan bor

Ack, Elin, ingen flicka söt
och skön som du jag vet,
kom vila i mitt öppna sköt

Giv mig en enda liten kyss.
Var inte rädd, att någon lys.

v. 5.

Ack, nej, jag lovat har vid Gud
att ej en enda kyss ge bort,
förrän den dag jag skall stå brud,
och det blir innan kort,
och då skall Gustav hava den,
från barndomen han var min vän

v. 6.

Ack, Elin, Gustav fattig är,
ett forp jag honom skänket

det forpet tager jag igen,
bliv sedan säll ibland din vän.

Albertina Andersson ^{Uppst. mars 1729}, älderdanshermnet, Stråupuds,
79 år. Visan hörd ju 60-65 år sedan på Säby
högård hos baron Wrangel, där Albertina var
forfetsdatter hos trädgårdsmästaren)

Jag ä så lessen

("En polske i gamla världen")
Albatus.

Jag ä så lessen, jag får inte
bränvin, jag tra jag springer i från
allti hop! Och om jag hade en
enda droppe, så sku jag roa er
allti hop!

Och skomakarn och skola'da

(från Sömland, Albertus Andersson)

Och skomakarn och skola'da och läste-
knippa och pinnasylu och såle -
håndsker och tumma-ringen och klaffs
blickan i månskin :

Jag ä så lessen,
 jag får inte brännvin,
 jag tror jag springer ifrån alltihop,
 och om jag hade en enda droppe,
 så sku jag roa er alltihop.

(Uppt. i mars 1729. Albertina Andersson,
 75 år, som lärde sig sin visor på Aspön
 (Läby herrgård, baron Wrangel) vid
 10 - 15 år)

Till ovannt. sång hade Albertina även
 följ. ord (orden finnas även i en näikesvisa
 med nästan samma melodi):

" Och skomakaren
 och skolådan
 och lästeknippen ("gyckelknippa" [⊗])
 och pinnasylten
 och sålhanddoken
 och tummaringen
 och klappa flickan i måneskin."

[⊗] vad Albertina menade
 med det vilka hon inte
 tala om.

Rocken surrar och Lampan brinner ~

Rocken surrar och Lampan brinner,
 Liksom röken den smår ^{pervinter} i mörker,
 vinter kvällen den är ej lång
 under munter
 Sång. Hej sjung hopp fallet alla alla,
 hej, sjung hopp fallet alla hej.

Rocken surrar och lampan brinner.

v. 1.

Rocken surrar och lampan brinner,
vinterkräkten är ej lång.

Liksom rökken den snart försvinner
under munter lek och sång.

Hej, sjung hoppfätterallanalla,
nej, sjung hoppfätterallan!

v. 2

Veckans dagar ä ej långa,
söndag få vi snart igen,
då få vi i kyrkan gånga,
råka där vår lilla vän.

Hej, sjung hopp ... etc.

v. 3

Ack, vad roligt det skall bli!
När som gudstjänsten är slut,
skola han och jag förtroligt
skämta leka och kyssas med.
Hej, sjung hopp ... etc.

I v. 3 synes en omkastning av ord ha ägt rum.
Kvällen kan hellet ha lydt:
"Ack vad det skall bli roligt!
När vår gudstjänst slutad är,
skola han och jag förtroligt
skämta, leka och kyssas med."

Jag som bonde dräng...

mf.

Jag som bonde dräng valde mig en vän
 den jag på hjärtat lagt. Nu har hon
 svikit mig, nu har hon giftat sig,
 mig har hon bortglömt.

V. 2 o. v. 3.

v. 2.

Men res, res du min vän, ingen hindrar dig, lycka jag

önskar dig! Pengar har jag väl, flickor får jag väl kan händer

sjä för en. Men fröjt det är ändå se sin käraste med en

annan stå fram. Men jag vill hoppas att hon svarar

äppel bj, det ock innan kört.

Jag som bonde dräng.

v. 1.

Jag som bonde dräng
valde mig en vän,
en jaf vå hjärtat lagt.
Nu har hon svikit mig,
nu har hon giftat sig,
mig har hon bortglömt.

v. 2.

Men res, res du min vän,
ingen hindrar dig,
lycka jaf önskar dig!
Pengar har jag väl,
flickor får jag väl,
kanhända sju för en.

v. 3.

Men tungt det är ändå
se sin käre sta
med en annan stå brud.
Men jaf ill hoppas, att
hon snart åyrar sig,
det ock imman kort.